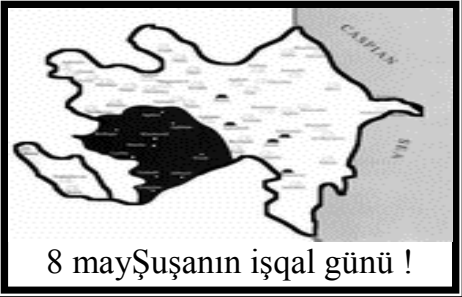

عیسی را ملت عیسی کشت!

تورکجه

Türk Dünyasına Geden bir Yol

8 may Şuşanın işğal günü!

یول / هفته نامه‌ی خبری دانشجویان تورک دانشگاه تهران / شماره‌ی ۴۹ / یکشنبه ۲۰/۰۲/۸۳ - ۹ می ۲۰۰۴ / قیمت ۱۰ تومن <http://yol.topcities.com>

آیا حضرت مریم مادر داغدار مسیح (ع) فقط در بوستان مریم مقدس خواهد گریست!

سرمقاله

ملت‌های ساکن در ایران فریفته‌ی فریب دانشکاه‌های ارمنی نخواهند شد!

دانشکاه‌های ارمنی "مظلوم" نمایی می‌کنند. این ملت "مظلوم" در اوایل قرن بیستم، مشخصاً در باکو، در شماخی، در قوبا و در دیگر نقاط تعداد بحد و حسابی از آذربایجانیان را کشتار نموده است. قتل عام‌ها در سالهای جنگ جهانی اول با وحشیت بیشتری ادامه یافت و آذربایجانیان به صورت جمعی در معرض کشتارهای فسیح دانشگاه‌های ارمنی قرار گرفتند. با ورود ارتش ترکیه امنیت خلق آذربایجان تامین شد.

در دهه آخر قرن بیستم نیز ارتش ارمنستان جنگی اشغالگرانه در قراباغ و بخشهای پیرامون آن را آغاز کرد. مانند بسیاری از شهرهای آذربایجان، در شهر خوجالی نیز فجایع دهشتناک و غیرقابل تصویری بوجود آمد. اهالی شهر به طور جمعی قتل عام شدند. در حال حاضر بیش از ۲۰ درصد اراضی آذربایجان تحت اشغال ارتش ارمنی قرار دارد. اهالی این مناطق اکنون بیش از ده سال است که در وضعیت فراری و آواره به زندگی در چادرها محکوم شده‌اند.

در سالهای جنگ جهانی اول نیز، دانشکاه‌های ارمنی که همراه ارتش روسیه تزاری (از شرق) به اراضی تورکیه هجوم آورده بودند، شروع به کشتار جمعی تورکها نمودند. این کشتار جمعی در زمانی آغاز شده بود که قوای انگلیس، فرانسه و یونان (از غرب و جنوب) در حال تعرض و پیشروی در آناتولی بودند. با سقوط دولت تزاری ارمنی، قوای روسیه مجبور به عقب نشینی شد. تورکها نیز تحت رهبری مصطفی کمال پاشا، با تجهیز تمام هستی خود، شروع به پس راندن قوای اشغالگر انگلیس و فرانسه و یونان از وطن خویش و در نهایت موفق به کسب و حفظ استقلال تورکیه گردیدند.

هم‌اکنون بخشی بزرگی از ساکنان مناطقی که ارمنه ادعای کشتار خود را در آنجا می‌نمایند را اکراد تشکیل می‌دهند که سوالات جدی را در واقعیت داشتن کشتار ارمنه توسط تورکها به پیش می‌کشد. اینکه اگر تورکها به قتل عام ارمنه دست زده‌اند، پس چرا اکراد ساکن آنجا هستند.

پس از آغاز مناقشه قراباغ، دانشکاه‌های ارمنی بار دیگر خود را به عنوان ملتی مظلوم نمایانده و در همه‌ی کشورهای غربی دست به تبلیغات بسیار گسترده‌ای در علیه تورکیه زدند. ارمنیان با استفاده از یاری‌های جماعات ارمنی ساکن در اروپا و آمریکا، دوباره مسئله شناسایی قتل عام ساختگی ارمنه در فرانسه، دیگر کشورهای اروپایی و آمریکا را به میان کشیدند. در اثر نفوذ جماعات ارمنی، مجلس فرانسه قتل عام ساختگی ارمنیان را به رسمیت شناخت. هر چند این مسئله در کنگره آمریکا نیز مطرح گردید اما رئیس جمهور سابق آمریکا مانع شناخته شدن آن به عنوان قانون گردید.

همه ساله ارمنیان در ۲۴ آوریل در ایران تظاهراتی به یادبود قتل عام ساختگی ارمنی برگزار می‌کنند. حال آنکه آنچه در آذربایجان ایران اتفاق افتاده است، هجوم ارمنیان منطقه و قوای اندرانیک که از قفقاز آمده بودند به اورمیه و دیگر شهرهای آذربایجان و قتل عام آذربایجانیان است، به گونه‌ای که اورمیه در خلال سالهای ۱۹۱۷ و ۱۹۱۸ تقریباً بدون سکنه ماند و سایر شهرهای آذربایجان همچون سلماس و خوی به طرز وحشیانه‌ای مورد تعرض قرار گرفتند.

وارثان ارمنی‌پاتی که چنین کشتار و جنایاتی را مرتکب شده‌اند، امروز در مرکز تهران تظاهرات کرده و خود را به عنوان نمایندگان خلقی مظلوم معرفی می‌کنند!!!

خلق آذربایجان که معروض به تجاوز و اشغال ارمنی است، قتل-عام‌های انجام شده توسط دانشکاه‌های ارمنی و جنایاتی که دولت ارمنستان بر علیه آذربایجانیان قراباغ مرتکب شده است را افتاء می‌نماید. ما باور داریم که خلق‌های ایران فریفته حیلۀ ارمنیان نخواهند شد و جنایاتی که ارمنی‌ها در قراباغ مرتکب شده‌اند را محکوم خواهند نمود.

از نخستین ساعات صبح روز پنج اردیبهشت ماه خیابان‌های منتهی به کلیسای سرکیس مقدس واقع در تقاطع ویلا- کریمخان از وضعیتی ملتهب برخوردار بود. آنگونه که شاهدان عینی می‌گویند الگنهای نیروی انتظامی مرتب در حال رفت و آمد در حوزۀ کلیسا بودند تا ارمنه تهران بتوانند مراسم ۲۴ آوریل را در کمال امنیت برگزار کنند. بارندگی مستمر سبب شده بود تا خیابان‌های محل عملاً از جمعیت پیاپی خالی شود. اما به رغم این بارندگی ارمنه در حال تجمع بودند. گفته می‌شود این تجمع بتدریج از ساعت ۱۰ صبح شروع شد و در ساعت ۱۲ به اوج خود رسید. جمعیت ارمنه حاضر در محل مبتدیان نسبت به سال گذشته بنحو حیرت‌انگیزی کمتر بود. برخی معتقدند بدلیل تنشهای پراکنده‌ای که چند روز قبل از برگزاری مراسم ۲۴ آوریل میان آذربایجانی‌ها و ارمنه‌ی تهران بوقوع پیوسته بود نزدیک به یک دهم جمعیت سال قبل در این مراسم شرکت کرده بودند. روزنامه‌ی شرق در روز ۲۸ آوریل جمعیت ارمنه حاضر در روبروی کلیسا را تنها ۲۰۰ نفر قید کرده است. ارمنه با فریادهای خشمگینانه‌ای که از بلندگوهای قدرتمند کلیسا برای محوطه پخش می‌شد بقول خود خواهان مجازات جلادانی بودند که نزدیک به نود سال پیش نسل کشی بزرگی را علیه آنان هدایت و اجرا کرده‌اند. آنان همچنین فریاد می‌کشیدند که اراضی اشغالی ارمنه بی‌بایست آزاد شود. اینکه واقعا آیا چنین نسل کشی بزرگی که ارمنه از آن بعنوان نخستین نسل کشی قرن بیستم یاد می‌کنند چگونه، کجا و توسط چه کسانی اتفاق افتاده است خود بحث بسیار مفصل و پرمناقشه‌ای است که به نظر می‌رسد طرفین ترک و ارمنی از یکسو و نیز ناظران بی‌طرف از سوی دیگر تا آخر قرن حاضر نیز نخواهند توانست نسبت به اسرار و حقایق آن پی برده نتیجه مشخصی بدست آورند! چراکه اساساً بدلیل سپری شدن نزدیک به یک قرن تقریباً هیچ شاهد و تحقیقاً هیچ جلاد زنده‌ای در دسترس نیست و البته تمام اراضی که ادعای نسل‌کشی در آنها می‌شود هم‌اکنون در دست اکراد می‌باشد. اما اراضی ای که ارمنه معتقد به باز پس گیری آن هستند حدود بسیار متغیری دارد. اگر نقشه‌ای که «بندسارماجیان» قید نویسنده ارمنی کتاب تاریخ ارمنستان آنرا ارایه داده است مد نظر ارمنه باشد تمام شمال غرب ایران، شرق تورکیه امروزی، بخشهایی از شمالشرق عراق و اکثر مناطق قفقاز جنوبی می‌بایست مورد نظر ارتش آذربایجان قرار گیرد. طبعاً تلاش برای تحقق چنین پنداری در دنیای امروز عملاً غیر ممکن است و می‌تواند میلیون‌ها لیتر خون را بر زمین جاری کند! در این میان تورکها نیز ادبیاتی درندک از آنچه که بعنوان تراژدی جنایات ارمنه علیه مسلمان یاد می‌کنند را خلق کرده‌اند. اگر ارمنه می‌گویند ۱/۵ میلیون نفر کشته داده‌اند تورکها مدعی می‌لونها می‌شوند. بدست ارمنه دو سوي رود ارس هستند. همچنین آذربایجانی‌ها بصراحت تجزیه قفقاز از ایران و بخصوص آذربایجانی را که از آن بعنوان آذربایجان شمالی نام می‌برند را ناشی از خیانت‌های ارمنه ایران و تبریز به قشون فداکار نایب السلطنه عباس میرزای قاجار می‌دانند. تاریخ این بخش از آسیا بسیار بغرنج است. اصولاً گذشته‌ی این ناحیه را باخون نوشته‌اند! بسیاری معتقدند اگر روند همدگربخشی و نیز پروسه اعتمادسازی در منطقه میان ارمنه ارتودوکس و تورکهای مسلمان پیبومده نشود بازخوانی تاریخ به معنای آغاز مناقشات خونین خواهد بود. اما بی شک حافظه‌ی فراموشکار بشر حوادث دهه‌ی گذشته درقره باغ که منجر به مرگ دهها هزار نفر مسلمان و نیز آوارگی گشته‌ی میلیون آذربایجانی شده است را محسوستر از حوادث ابتدای قرن بیستم قادر به یادآوری است. طبعاً مطابق کنوانسیون‌های بین‌المللی و بیانه‌های سازمان ملل متحد و نیز اجلاس‌های جهانی، ارمنه، اشغالگر نزدیک به ۲۵ درصد از قلمروی شناخته شده جمهوری آذربایجان هستند. به نظر می‌رسد سرسختی ارمنه تندروی آرتساخ (قره باغ) تاکنون مانع از حل و فصل این مناقشه درندک شده است. اما اگر بحران قره باغ بزودی حل و فصل نشود در گیری میان تورکها و ارمنه می‌تواند به کشمکش میان ارمنه تندروی آرتساخ و تبریزی و ارمنه نسبتاً واقع بین ایرانی و ایرانی منجر شود. جنگ و اصرار بر جنگ تاکنون نتیجه‌ای جز فقر و عقب ماندگی برای ارمنستان نداشته است. غیر از چند محله ایروان بقیه ارمنستان در فقر مخوفی زندگی میکند، فقری که یادآور حیات انسان‌های قرون وسطا است. تورم و بیکاری سبب مهاجرت جمع بسیار زیادی از جوانان ارمنی شده است. رشوه شناسی در ارمنستان بحدت شیوع دارد و بدلیل گرم بودن بازار روسیپان، ایند تا پشت در خانه‌ها رسیده است. از برق، سوخت، آب و تلفن... دائم خبری نیست. در ارمنستان امروز، افق زندگی جز برای معدودی خانواده ثروتمند و البته نوکسه قابل پیش‌بینی نیست.

احضار نیروهای احتیاط ارتش آذربایجان

همه نیروهای احتیاط ارتش آذربایجان، احضار شده‌اند و کارشناسان آمریکا، تلاش‌های خود را برای راهاندازی مجدد نو فرودگاه جنگی در کشور آذربایجان آغاز کرده‌اند. بازدید یک گروه ۵ نفره از کارشناسان نظامی آمریکا از فرودگاه «لنکران» و «قره‌ل‌قاج» جمهوری آذربایجان پس از گذشت ۵ سال از تعطیلی این فرودگاه‌ها، در این راستا ارزیابی می‌شود. با توجه به این شرایط، احتمال آغاز مجدد درگیری نظامی بین آذربایجان و ارمنستان وجود دارد.

لذا با توجه به ناآرامیهای شدید که طی ماه‌های اخیر در ارمنستان بوقوع پیوسته است چنین گمان می‌رود که ملت ارمنستان دیگر چندان مایل به پیروی خاموش از سیاستهای تندروانه دولت ائتلافی حاکم و اساساً با مرام دانشکاهی نیست. حتی مراسمهای دولتی ۲۴ آوریل در ارمنستان از نظر بسیاری از مردم دیگر امری ملی تلقی نمی‌شود. چراکه در ارمنستان کنونی همه چیز توسط دولت حاکم جهت تقویت حاکمیت دانشکاه مورد بهره برداری شدید سیاسی قرار می‌گیرد. نقش کلیسا نیز عملاً فرامیشتی است و دین قابلیت حضور اعتقادی خود را در میان مردم از دست داده است. اوضاع آذربایجان نیز چندان رو به راه نیست. در آنجا نیز شبه شرایطی از اوضاع ارمنستان به چشم می‌خورد. اما آذربایجانی‌ها به دلیل برخورداری از موقعیت ممتاز ژئوپولیتیک و نیز شهرگی مین خط لوله نفت باکو-جبهان می‌توانند در صورت مدیریت صحیح ثروت اوضاع کشور خود را متحول کنند. بهرحال روز ۲۴ آوریل و رویای ارمنستان وسیع و ثروتمند برای ارمنه‌ای که در خارج از ارمنستان زندگی می‌کنند تبدیل به آرمانهای بزرگی شده است. اما آنچه که در روز پنج اردیبهشت ماه در بوستان حضرت مریم به گردهمایی بر اساس یک هدف مشترک و همدگر یابی استثنایی حول یک محور در یک روز مشخص هستند این قبیل مراسمات در واقع تبدیل به یک روز ملی شادی آفرین برای اقلیتی پراکنده ارمنی در کشورهای مختلف شده است. اما آنچه که در روز پنج اردیبهشت ماه در بوستان حضرت مریم در روبروی کلیسای سرکیس مقدس اتفاق افتاد از نظر عقلا و زعمای ارمنی یک فاجعه بود که متأسفانه به دلیل از کنترل خارج شدن جمعی از جوانان امین ارمنی بوقوع پیوست و به این ترتیب بوستان سنت ماری که می‌بایست یاد آور شفتت و رافت و عطوفت میان انسانها باشد تبدیل به مکانی برای گرفتن انتقامهای هولناک افرادی گردید که از یکدیگر هیچ طلبی نداشتند! شاهدان عینی می‌گویند به دلیل بارندگی شدید، تجمع افراد کتجاو در محل چندان مقدور نبود. لذا معدود مسلمانانی که در محل پارک حضرت مریم تک به تک و یا دو به دو ایستاده بودند به احتمال قوی نسبت به برگزار کنندگان مراسم نظر ویژه‌ای داشته‌اند. گفته می‌شود درگیری نخست میان یک دختر آذربایجانی و یک پسر ارمنی پس از منتهی مباحثه و تحریک مشاجره آغاز شده است. ضرب و شتم دوشیزه مزبور سبب تحریک دیگران شده معدود جوانان آذربایجانی با جمعیت کثیری از ارمنه به زد و خورد پرداخته‌اند. شاهدان عینی همچنین می‌گویند اوضاع آذربایجانی‌ها و نیز برخی از رهگذاران کتجاو مسلمان غیر تورک در محل درگیری بگذری استفاک و وحشتناک بوده که نیروی انتظامی نیز دقایقی طولانی شکه شکه شده است. طبق شنیده‌ها نزدیک ۱۰ نفر از غیر ارمنیان بشدت مضروب شده و ۸ نفر مسلمان اعم از فارس و تورک چاقو خوردند. در این میان برخی بر سرقت شدن اموال مضروبین نیز اصرار می‌ورزند! گفته می‌شود یکی از مجروحین بدلیل اصابت ضربات دشنه از پشت و عبور آن از بافتهای شش در وضعیت وخیمی بسر می‌برد. وقوع این حادثه شورای خلیفه گری ارمنه را نیز بشدت تکان داده است. در حال حاضر انتقادات درونی شدیدی از ضرورت، نحوه، زمان و مکان برگزاری مراسم ۲۴ آوریل در میان ارمنه مطرح شده است. چراکه درگیری روز منگور تبدیل به یکی از خراب‌ترین حوادث روز ۲۴ آوریل در سراسر جهان شد و بحثهای امنیتی شکی را نیز در بین مسولین جمهوری اسلامی بوجود آورده است. بی شک به دلیل اینکه هیچ جوان ارمنی در این درگیریهای خونین زخمی و یا بازداشت نشده است می‌توان انتظار تداوم خشم عمومی مسلمانان بخصوص آذربایجانی‌های ایران را در واقع روز یاد شده انتظار داشت. خشمی که منجر به تظاهرات بدون مجوز اعتراض آمیزی در روز پنج شنبه در تبریز شده و شعارهای شدید الحنی را علیه ارمنه و وزارت کشور جمهوری اسلامی به همراه داشته است. سوزانده شدن پرچم ارمنستان در تهران و تبریز و نیز صدور بی‌بانه‌های مستمر از جانب نهادها و گروههای آذربایجانی موضوع مهمی است که براهتی نمی‌توان آن کنار آن گذشت. به نظر می‌رسد که اگر شورای خلیفه گری ارمنه رفتارهای امین صفتانه جمع معدود و شناخته شده‌ای از جوانان تندروی ارمنی را محکوم و از مجروحین مسلمان استمات نکند و نهادهای امنیتی نیز بسرعت اقدام به مجازات ضاربین به منظور عبور از بحران تفرقه آفرین مخبر ننماید می‌توان از تنشهای بیشتر در آینده سراغ گرفت. طبعاً اولین و آخرین قربانی این تنش اقلیتی ایزوله شده یک جامعه خواهند بود... و امروز حضرت مریم مادر داغدار مسیح (ع) فقط در بوستان مریم مقدس نخواهد گریست! وارطان حسینی

آزاد تریبون ۲۴ آوریل اوچون!

تبریز بیلپهوروندا ۲۴ آوریل و ارمنی‌لرین ادعاسی قارشیندا آزاد تریبون کچیریلدی. یو آزاد تریبوندا اویرنجیلرین بیر نچجهمی تهراندا توتولانلارین آزاد اولنمیسینی ایستدیملر. دوکتور حسین فیض‌اللهی وحید دوکتور صمد سردارنابا دو تورمنده ایشتراک اتمیشدیلر. دوکتور وحید اولو سوزلرله قراباغ ساواشینین نجه باشلانمیسیندان دانیشدی. تربیتی علملر استیتوتونون اسلامی انجمنی تهراندا کچیریلن اولیلار حاققیندا بیر بیانیه وئردی. بو انجمن هابله بیر خبرنامه‌ده بو حقالدا یایمیشدی. بیلپهورد سوروملاری مهندس امان‌نین بیلپهوردا گییمه‌سینی قویمدیلر.

